

MAGYAR NÖVÉNYTANI LAPOK

SZERKESZTI ÉS KIADJA

KANITZ ÁGOST.

IX. ÉVF. 100. 101. SZ.

1885. SEPTEMBER. OCTOBER.

MINDEN JOG FENNTARTATIK.

TARTALOM: Edmond Boissier †. — Adatok a *Juniperus Sabiná*-nak hazánkban való elterjedéséhez Csató J. — Könyvismertetések: Botaniker-Kalender 1886. M. REES Ueber die Pflege der Botanik in Franken. E. MORREN Description de l'institut botanique de l'université de Liège. A. JANSEN Jean Jaques Rousseau als Botaniker. RABENHORST-HAUCK Kryptogamen-Flora von Deutschland etc. II. 10. Lief. RABENHORST-WINTER Kryptogamen-Flora von Deutschland etc. I. ii. 17 — 19 Lief. J. VESQUE Traité de Botanique agricole et industrielle. C. v. NÄGELI und A. PETER Die Hieracien Mittel-Europas (folyt. és vége). O. KUNTZE Monographie der Gattung Clematis. A. BERLIN Kärlnäxter insamlade under den svenska expeditionen till Grönland 1883. G. KASSNER Ist in Deutschland eine Production von Kautschuk möglich gestützt auf den Anbau einheimischer Culturpflanzen? — Tudós társaságok. — Halálozások. — Nyilvános intézetek. — Kinevezések. — Habilitációk. — Útazók. — Hirdetések.

EDMOND BOISSIER.

A növénytudós kinek elhunytát gyászoljuk, már haladott korú volt, de annyira meg voltunk szokva, nagy munkásságáról aránylag rövid időközökben nagy eredményeket látni, s a „Flora Orientalis“-hoz kilátásba helyezett Supplementum oly biztosan hagyott minket azokra számítani, hogy reánk távol állókra nézve BOISSIER halála a szó teljes értelmében váratlanul következett be. Nem nagyfontosságú morfológiai vagy physiológiai eredmények köszönhetők fázisainak és mégis fényes hely jut neki a növénytudomány történelmében, mert nagy díszmunkája Spanyolországról, monographiái DE CANDOLLE Prodromusában, a Diagnoses plantarum Orientalium és a valóban monumentalis Flora Orientalis, melyet befejezhetni neki a sors megengedett, oly nagy növényismerőről tanuskodnak, milyent csak igen keve-

set tud tudományunk felmutatni. A területeket melyekről írt, részben maga útazta be, onnan nemcsak maga hozott sok száritott növényt, hanem mindent a mi azokra vonatkozott és mit megszerezhetett, bevett gyűjteményébe, nyaralóhelyén Valeyresben botanikus kertje díszlik, mely főkép az érdekesnél érdekesebb és ritkábbnál ritkább alpinumokban bővelkedik és azért mindig az eleven természettel érintkezésben maradván, azon finom fajérzék felett rendelkezett BOISSIER, mely a munkáiban tárgyalt roppant növénytömkeleg érdekes feltüntetését oly instructivvé és áttekinthetővé tette.

EDMOND BOISSIER született Genfben 1810 május 10, meghalt Valeyresben 1885 szeptember 25.

Mint ivadéka egy gazdag patricius-családnak, mely DE CANDOLLEÉkkal is rokonságban áll, egész idejét csak a tudománynak és első sorban a növénytanak szentelte. Előbb (1837) Spanyolországban útazott és a nyert fontos eredményeket egy nagyon díszes munkában adta ki, de nemsokára azután hogy Spanyolországból visszatért, a Kelet vegetatiójával kezdett foglalkozni, melyet maga is kétszer látogatott meg; 1842-ben Görögországot és Kis-Ázsiát kereste fel, 1846-ban pedig a sziklás Arabia felől jöve, Gázáról Jeruzsálem felé zarándokolt, felkeresvén a kereszténység bölcsőjét és mind a többi szent helyeket, hol mély vallásos érzelmeinek élhetett, — mind ott, mind a Libanonon és Antilibanonon sok növényt szedvén.

Alig van egy nevezetes botanikai utazó, ki a negyvenes évek kezdete óta a Keletet bejárta, ki nem részesült volna BOISSIER bőkezű támogatásában.

Igy azután teljes joggal mondhatta monumentalis Flora Orientalisának első kötetének előszavában, hogy csak azon növényekről tesz munkájában említést, melyeket maga látott. Saját herbariuma ezen tekintetben, talán a leggazdagabb e világon, de ezen kívül, megküldötték neki az összes szükséges anyagot a Sz.-Pétervári, Bécsi és Berlieni muzeumok és számos botanikus, ki akár a Keleten gyűjtött, akár mint nagy herbarium tulajdonosa ösmeretes; különösen BUNGE közölt vele sok nagyon érdekést, azonkívül gyakran Párizsba és Londonba útazott, hogy az ott levő kincseket is számba vegye. Segítette őt a nagy munkában és nevezetesen herbariumának rendbentartásánál, a sok anyag meghatározásánál régi barátja és úti társa G. F. REUTER a Genfi növénykert igazgatója, de az öt évvel ifjabb barát már 1872 maj. 23. esett egy pleuritis áldozatául, a midőn a Flora Orientalisnak csak első kötete for-

